

عنوان مقاله:

آرمانشهر سپهری، اعتراض خاموش به سیاستهای عصر پهلوی دوم

محل انتشار:

فصلنامه متن پژوهی ادبی، دوره 24، شماره 86 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

مینو محمدی - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه کردستان، سنندج، ایران

سیداحمد پارسا - استاد، گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه کردستان، سنندج، ایران

قهرمان شیری - استاد، گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه بوعلی سینا، همدان، ایران

خلاصه مقاله:

وقتی سخن از اعتراض به میان می‌آید بلافاصله ذهن متوجه شاعرانی چون: اخوان ثالث، شاملو، کسرابی، مصدق، شفیعی‌کدکنی و شاعرانی از این دست می‌شود و شاید پذیرش اندیشه اعتراض سهراب سپهری (۱۳۰۷-۱۳۵۹ هجری شمسی) به نظام اجتماعی-سیاسی جامعه عصر خود برای بسیاری به‌سختی قابل پذیرش باشد؛ زیرا وی با هنجارگریزی در این زمینه، شیوه‌ای متفاوت از دیگران را برگزیده است. رویکرد متفاوت او به این مقوله، دریافت جنبه اعتراض او را برای بسیاری با دشواری مواجه کرده است. پژوهش حاضر به بررسی دو سروده او با عنوان «آب» و «پشت دریاها» می‌پردازد و می‌کوشد با نمایاندن شیوه‌های اعتراض سپهری به شناخت بعدی از شخصیت و جهان بینی وی بپردازد که تاکنون مغفول مانده است. روش پژوهش توصیفی-تحلیلی است و نتایج با استفاده از شیوه تحلیل محتوا تجزیه و تحلیل می‌شود. نتایج نشان می‌دهد که سپهری با ترسیم جامعه مطلوب و آرمانی خود می‌کوشد با تقابل وضع موجود در مقابل وضع مطلوب، اعتراض خود را به وضع موجود نشان دهد.

کلمات کلیدی:

سهراب سپهری، اعتراض، آرمانشهر، مسائل سیاسی-اجتماعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1185089>

